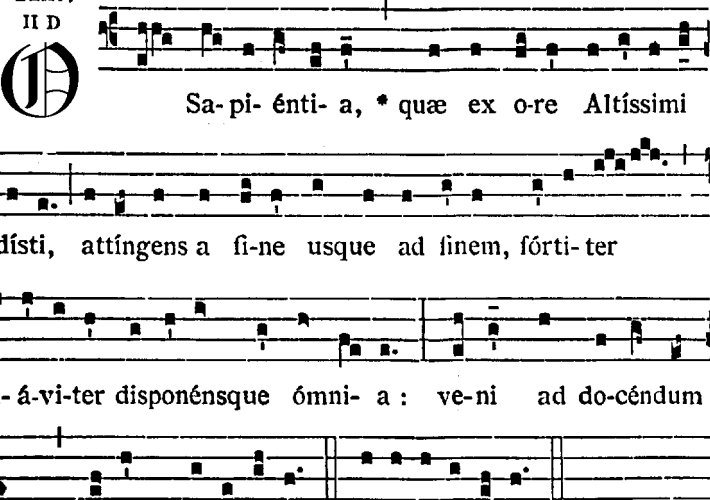

17 December: **Ⓞ** Wisdom, who came forth from the mouth of the Most High, reaching from one end of creation to the other, strongly and sweetly ordering all things, come to teach us the way of prudence.

MAGNIFICAT

(Luke 1: 46–55)

Ant.
II D

Sa-pi-énti-a, * quæ ex ore Altissimi
pro-dísti, attingens a fi-ne usque ad finem, fórti-ter
su-á-vi-ter disponénsque ómni-a : ve-ni ad do-céndum
nos vi-am prudénti-æ. E u o u a e.

Magnificat * anima meà Dominum:

et exultavit spiritus meus * in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ, * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomèn ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies, * timentibùs eum.

Fecit potentiam in brachio suo; * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, * et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum, * recordatus misericordiæ suæ,

Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham et semini ejus in sæcula.

Gloria Patri et Filio, * et Spirituì Sancto,

Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorùm, amen.